॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ ईश्वरोऽपिशुचोरोद्धुंनाशक्नोत् नचातिचित्रमेतत् स्त्रीपुंसोः प्रसंगः आसक्तिः त्रासमावहतीतितथा विभक्तेरलुगार्षः सर्वत्रैवभयावहइतिपाठांतरंसुगमं ॥ १७ ॥ किमुतेतिप्रासंगिकोक्तिः अग्निहोत्रमजुहोत् प्रभुः रामः ॥ १८ ॥ आत्मज्योतिर्निजंधाम ॥ १९॥ जलधिबंधनमस्त्रपूगैश्वरक्षसांवधइतीदंकविभिराश्चर्यमिववर्णितमपि यशःस्तुतिर्नभवतितत्रहेतुः अधिकसाम्याभ्यांविमुक्तंधामप्रभावोयस्यत स्य किंकपयःसहायाः अतःसुग्रीवाद्याश्रयणंयथालीलामात्रं तथैवेदमपियुक्तंचैतदित्याह सुराणांयाञ्चयाआत्तास्वीकृतालीलार्थातनुर्येनतस्य

तदीयंधनमानीयसर्वंराज्ञेन्यवेदयत्॥ शत्रुघ्नश्चमधोःपुत्रंलवणंनामराक्षसम्॥ १४ ॥ हत्वामधुवनेचक्रेम थुरांनामवैपुरीम्॥ मुनौनिक्षिप्यतनयौसीताभर्त्राविवासिता॥ १५॥ ध्यायंतीरामचरणौविवरंप्रविवेशह॥ तच्छ्रुत्वाभगवान्रामोरुंधन्नपिधियाशुचः॥ १६॥ स्मरंस्तस्यागुणांस्तांस्तान्नाशक्नोद्रोद्धुमीश्वरः॥ स्त्रीपुंप्र संगएतादृक्सर्वत्रत्रासमावहः॥ १७ ॥ अपीश्वराणांकिमुतग्राम्यस्यगृहचेतसः॥ ततऊर्ध्वंब्रह्मचर्यंधारय न्नजुहोत्प्रभुः॥ त्रयोदशाब्दसाहस्रमग्निहोत्रमखंडितम्॥ १८॥ स्मरतांहृदिविन्यस्यविद्वंदंडककंटकैः॥ स्व पादपल्लवंरामआत्मज्योतिरगात्ततः॥ १९ ॥ नेदंयशोरघुपतेःसुरयाञ्चयात्तलीलातनोरधिकसाम्यविमुक्त धाम्नः॥ रक्षोवधोजलधिबंधनमस्त्रपूगैःकिंतस्यशत्रुहननेकपयःसहायाः॥ २० ॥ यस्यामलंनृपसदस्सुय शोऽधुनाऽपिगायंत्यघघ्नमृषयोदिगिभेंद्रपट्टम्॥ तन्नाकपालवसुपालकिरीटजुष्टपादांबुजंरघुपतिंशरणंप्रप द्ये॥ २१॥ यैःसंस्पृष्टोऽभिदृष्टोवासंविष्टोऽनुगतोऽपिवा॥ कोशलास्तेययुस्थानंयत्रगच्छंतियोगिनः॥ २२॥ पुरुषोरामचरितंश्रवणैरुपधारयन्॥ आनृशंस्यपरोराजन्कर्मबंधैर्विमुच्यते॥ २३॥

॥२०॥ एवंविधलीलाप्रयोजनंदर्शयन्प्रणमति यस्ययशः नृपाणांयुधिष्ठिरादीनांसदस्सु ऋषयोमार्कंडेयादयोगायंति दिगिभेंद्राणांपट्टवदाभर णरूपंतत्पर्यंतंव्याप्तमित्यर्थः नाकपालादेवाः वसुपालावसुधापालाश्चतेषांकिरीटैर्जुष्टंपादांबुजंयस्यतंरघुपतिम् पाठांतरेतत्तस्यरघुपतेर्जुष्टंपादां बुजंप्रपद्यइत्यर्थः ॥ २१॥ सरामः संविष्टः उपवेशितः अनुगतोवायैः तेकोशलदेशवासिनः सर्वेऽपियत्रयोगिनोगच्छंतितत्स्थानंययुः ॥२२॥ आनृशंस्यपरउपशमनिष्ठःसन्विमुच्यते ॥ २३ ॥